

Dosarul nr. Ira-762/2022
1-21142747-01-Ira-19052022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Cobzac Elena
Judecători - Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului Bivol Andrei prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Bivol Andrei xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 24.09.2021-19.11.2021;
2. Instanța de apel: 09.12.2021-08.02.2022;
3. Instanța de recurs: 19.05.2022-22.06.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 19 noiembrie 2021, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Bivol Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin.(4) Codul penal la 5 (cinci) luni închisoare și în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal la 5 (cinci) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Bivol Andrei i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 7 (șapte) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat procuror în Procuratura Ialoveni - Curarari Olesea privind încasarea din contul inculpatului Bivol Andrei, a cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea testării alcooloscopice cu aparatul „Drager Alcotest” în mărime de 25,70 lei, ca neîntemeiată.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Bivol Andrei la data de 05.09.2021, aproximativ la orele 17:30, nedeținând permis de conducere și având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, intenționat, încălcând prevederile pct.10 alin. (2), lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează expres, că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea

lucrătorului de poliție, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus de conducătorul auto precum și cerințele prevederilor art.14 lit.a) din același Regulament, care stipulează că conducătorul de autovehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Drept urmare, la data și ora indicată, Bivol Andrei, conducând automobilul de model „Opel Astra” cu xxxxx, pe o stradă din xxxxx, a fost stopat de către colaboratorii SP al SSP a IP Ialoveni al IGP, care se aflau în exercitarea obligațiilor de serviciu, unde în urma controlului efectuat de către ultimii, s-a constatat că Bivol Andrei nu deține permis de conducere și prezintă suspjecții referitor la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fapt pentru ce i s-a solicitat testarea alcoolscoptică în vederea stabilirii stării de ebrietate. În urma testării cu ajutorul mijlocului tehnico-științific de constatare a stării de ebrietate de model „Drager Alcotest”, s-a confirmat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.37 mg/l, care conform prevederilor art.134¹² Codul penal se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Tot el, Bivol Andrei, la data de 18.09.2021, aproximativ la ora 14:00, nedeținând permis de conducere și având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică intenționat a ignorat prevederile art.10 alin.(2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează expres, că persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligată să înmâneze pentru control: a) permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus de conducătorul auto precum și cerințele prevederilor art.14 lit. a) din același Regulament, care stipulează că conducătorul de autovehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

Drept urmare, la data și ora indicată, Bivol Andrei, conducând automobilul de model „Opel Astra” xxxxx, pe o stradă din xxxxx, a fost stopat de către colaboratorii SP al SSP a IP Ialoveni al IGP, care se aflau în exercitarea obligațiilor de serviciu, unde în urma controlului efectuat de către ultimii, s-a constatat că Bivol Andrei nu deține permis de conducere și prezintă suspjecții referitor la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fapt pentru ce i s-a solicitat testarea alcoolscoptică în vederea stabilirii stării de ebrietate. În urma testării cu ajutorul mijlocului tehnico-științific de constatare a stării de ebrietate de model „Drager Alcotest”, s-a confirmat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.76 mg/l, care conform

prevederilor art.134¹² Codul penal se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

2. Sentința menționată a fost atacată cu *apel*, de către avocatul Tăut Ion în numele inculpatului Bivol Andrei, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a aplica în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

2.1 În motivarea cerințelor sale avocatul Tăut Ion a invocat că, inculpatul Bivol Andrei a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) și art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

A considerat avocatul că, pedeapsa aplicată lui Bivol Andrei este prea aspră, dat fiind faptul că dânsul recunoaște în totalmente vina incriminate, deoarece privarea lui de libertate nu ar avea drept scop educarea lui, ci din contra i-ar înrăutăți situația. Mai mult ca atât, inculpatul Bivol Andrei are la întreținere 4 copii minori, iar soția este în concediu pentru îngrijirea copilului și alte surse de venit nu are.

A menționat apărarea că, la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de persoana celui vinovat și anume că, are la întreținere 4 copii minori, deoarece el este unicul care întreține familia, a recunoscut vina prin acceptarea probelor administrate în cadrul urmăririi penale. Astfel, instanța nu a ținut cont de unele criterii ale art. 75 Cod penal, însă pedeapsa aplicată este prea aspră, consideră că nu este rațional să fie privat de libertate, deoarece nu a ținut cont de voința lui Bivol Andrei, care a solicitat să-i fie aplicată muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Tăut Ion în numele inculpatului Bivol Andrei și menține sentința.

3.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 264¹ alin. (4) și art.264¹ alin. (4) Cod penal, adică „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere*”.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de aceștia, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

În același timp, instanța de apel a constatat că, apelantul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, însă hotărârea instanței de apel este criticată în partea stabilirii pedepsei, care consideră a fi una prea aspră, reieșind din personalitatea inculpatului și circumstanțele cauzei.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că, acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind

temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei inculpatului Bivol Andrei.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului Bivol Andrei, Colegiul penal, a considerat concluzia instanței de fond corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 34, 61, 75, 76-78 Cod penal, respectând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se clasifică ca fiind una ușoară.

Astfel, Bivol Andrei este predispus la comiterea infracțiunilor or, anterior acesta a mai comis infracțiuni similare, nu este la prima abatere de la legislația penală, anterior fiind condamnat inclusiv la pedepse non privative de libertate, nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis două infracțiuni similare cu intenție.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că, acest fapt constituie temei de a considera că o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate nu va asigura realizarea scopului Legii penale.

Astfel, Colegiul a reținut că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana se declară vinovată.

Din cuprinsul sentinței, rezultă că instanța de fond a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate, deoarece măsurile luate prin stabilirea pedepselor nonprivative de libertate pentru comiterea infracțiunilor anterioare nu au avut efect pozitiv, astfel că, aplicarea în privința inculpatului Bivol Andrei a pedepsei penale sub formă de închisoare cu executare, este dictată de circumstanțele cauzei, cerințele legale și prevederile normelor materiale anterior enumerate, deoarece doar această sancțiune va contribui în cel mai eficient mod la conștientizarea de către ultimul a faptei infracționale comise, constituind și o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracționale de această categorie.

Instanța de apel a concluzionat asupra respingerii argumentelor invocate de către apelant ca fiind nefondate or, aplicarea unei sancțiuni mai blânde non privative de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

Instanța de apel a reiterat că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de pedeapsă.

Instanța de apel a remarcat că, sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal în baza căruia a fost condamnat Bivol Andrei, prevede pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an.

Astfel, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă în baza art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, la infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod

penal, se stabilește noua limită minimă și maximă: - sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 133,3 la 160 ore; - sub formă de închisoare de la 3 luni la 8 luni, deoarece conform art. 70, alin.(2) Cod penal, limita minimă de aplicare a pedepsei cu închisoare este de la 3 luni.

În acest context, instanța de apel a reținut că, instanța de fond justificat a stabilit inculpatului Bivol Andrei pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) luni cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare infracțiune în parte, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Bivol Andrei i s-a stabilit pedeapsa definitivă - 7(șapte) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a respins argumentele invocate de către partea apărării ca fiind nefondate or, aplicarea unei sancțiuni mai blânde cu suspendarea executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal, nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

4. Decizia instanței de apel este atacată, cu recurs ordinar de către avocatul Zagoreanu Artur în numele inculpatului Bivol Andrei care neinvocând careva temeii prevăzute la art. 427 alin.(1) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, în partea aplicării pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

4.1 În motivarea recursului apărarea invocă că:

- la stabilirea pedepsei instanța de fond și cea de apel nu au ținut cont de persoana celui vinovat și, anume, că are la întreținere patru copii minori, el este unicul care întreține familia sa și a recunoscut vină prin acceptarea probelor administrate în cadrul urmăririi penale;

- instanțele nu au ținut cont de voința lui Bivol Andrei care a solicitat să fie aplicată muncă neremunerată în folosul comunității;

- instanțele inferioare nu au respectat în deplină măsură prevederile art. 61, 75, 79 Cod penal, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră în raport cu fapta comisă și consecințele acesteia, nelînd în considerație faptul că inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina, a colaborat activ cu organele de urmărire penală, precum și cauza a fost examinată în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală;

- inculpatul Bivol Andrei a comis infracțiunea, constatându-se un șir de circumstanțe atenuante și nici o circumstanță agravantă;

- atît instanța de fond, cât și cea de apel n-au reținut că inculpatul Bivol Andrei este căsătorit, are la întreținere 4 (patru) copii minori, iar la moment soția acestuia nu lucrează, fiind ocupată cu îngrijirea copilului;

- instanța de apel a examinat cauza în lipsa inculpatului.

5. La recursul ordinar declarat de către avocatul Zagoreanu Artur în numele inculpatului Bivol Andrei în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia invocând că, inculpatul Bivol Andrei este acuzat de comiterea a două episoade de infracțiune prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, care potrivit prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor ușoare.

La 19 noiembrie 2021, adică în ziua pronunțării integrale a sentinței lui Bivol Andrei i-a fost aplicată contrasemnătură obligațiunea de a nu pârârăți țara (f.d.121).

Potrivit avizului poștal, rezultă, că inculpatul Bivol Andrei a fost citat contrasemnătură pentru a se prezenta în fața instanței de apel (f.d.134).

În conformitate cu prevederile art.319 alin.(2) Cod de procedură penală, „partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul din aceste termene”.

Dispoziția art.412 alin.(5) Cod de procedură penală, „neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei”.

Așa dar, s-a stabilit, că inculpatul Bivol Andrei cunoștea despre măsura de pedeapsă cu închisoare aplicată de către instanța de fond, iar în acest sens a semnat obligația de nepărăsire a țării până la definitivarea sentinței. Totodată, inculpatul a semnat și avizul poștal despre citarea dânsului în instanța de apel, și aceste circumstanțe ne certifică faptul, că inculpatul Bivol Andrei fiind legal citat s-a eschivat pentru a se prezenta în instanța de apel, de fapt tacit a acceptat examinarea cauzei penale enunțate în lipsa sa.

Astfel, consideră acuzarea că, instanța de apel, just a ajuns la concluzia citării legale a inculpatului Bivol Andrei și examinării cauzei penale vizate în lipsa ultimului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosar și a motivelor invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

6.1 Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, deși recurentul nu a indicat careva temei de casare a deciziei instanței de apel prevăzut alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, din conținutul argumentelor formulate se atestă că criticile aduse se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) al normei precitate, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Din textul recursului, Colegiul reține că, autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu hotărârea instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului, considerând de fapt că nu a fost individualizată corect și aceasta este prea aspră.

Așa cum rezultă din lucrările dosarului, cauza a fost examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel în acest caz, la stabilirea pedepsei au fost luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea acestuia socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, verificând hotărârile atacate sub aspectul individualizării corecte a pedepselor, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată lipsa cărorva temeiuri de casare, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia. Complementar, la numirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond au ținut cont inclusiv de prevederile art. 85 și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limita de pedeapsă prevăzută de lege.

Argumentul recurentului precum că, *pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră în raport cu fapta comisă și consecințele acesteia, nelînd în considerație faptul că inculpatul și-a recunoscut pe deplin vina, a colaborat activ cu organele de urmărire penală, cauza fiind examinată în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, are la întreținere patru copii minori, el este unicul care întreține familia, urmează a fi respins deoarece instanța de apel just a menționat că, prima instanță corect a reținut aceste circumstanțe la individualizarea pedepsei. Or, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa aplicată inculpatului a fost stabilită în conformitate cu art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.*

Totodată, se reține că, inculpatul anterior a mai comis infracțiuni similare, nu este la prima abatere de la legislația penală, anterior fiind condamnat inclusiv la pedepse non privative de libertate, nu și-a făcut concluziile necesare și din nou a comis două infracțiuni similare cu intenție, iar o pedeapsă mai blândă, după cum solicită apărarea, la caz nu este justificată ținând cont de personalitatea inculpatului care este predispus la comiterea infracțiunilor similare și circumstanțele cauzei, motiv din care urmează a fi respinsă solicitarea recurentului privind aplicarea pedepsei în privința inculpatului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În această ordine de idei Colegiul atestă, că instanța de apel, corect a respins argumentele invocate de către apărare ca fiind nefondate privind aplicarea unei pedepse mai blânde cu suspendarea executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal, deoarece nu

va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale. Or, în prezenta cauză, nu s-au stabilit careva circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, reieșind din faptul că, inculpatul anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii similare, nu a mers pe calea corijării și a comis alte două infracțiuni cu intenție, astfel nefiind stabilit faptul că, inculpatul a conștientizat pericolul social al faptei comise și care este atitudinea dânsului față de cele comise.

Totodată, Colegiul Penal notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

În această ordine de idei, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, dispunerea în privința acestuia a suspendării condiționate a pedepsei, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și alte persoane a altor infracțiuni.

Astfel că, atât prima instanță, cât și cea de apel, și-au motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii inculpatului a unei pedepse mai blânde după cum solicită apărarea, respingând argumentele avocatului.

În concluzie, Colegiul penal constată că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, considerând că acesteia i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Referitor la argumentul apărării, precum că instanța de apel a examinat apelul în lipsa inculpatului, Colegiul penal reține că în conformitate cu prevederile art.413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului se aplică regulile generale pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1. Totodată dispoziția art.412 alin. (3), (4), (5), (7) Cod de procedură penală, prevede că, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmânarea copiilor de pe apel. Judecarea apelului are loc în prezența inculpatului, când acesta se află în stare de arest, cu excepția prevăzută în art.321 alin.(2) pct.2). Neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei. La judecarea apelului, participarea procurorului, precum și a apărătorului, dacă interesele justiției o cer, este obligatorie. Apelul poate fi judecat în lipsa nemotivată a avocatului în măsura în care nu se încalcă dreptul la apărare.

Colegiul penal reține că, în prezenta speță inculpatul a fost prezent în ședința de judecată a primei instanțe, prin care acestuia, i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare, cu executarea reală a acesteia, însă s-a dispus ca aceasta urmează a fi pusă în executare în momentul devenirii definitive a sentinței, ultimul neaflându-se în stare de arest. La 19 noiembrie 2021, în ziua pronunțării integrale a sentinței lui Bivol Andrei i-a fost

aplicată contrasemnătură obligațiunea de a nu pârârăți țara (f.d.121). Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Tăut Ion în numele inculpatului, astfel în instanța de apel a fost citat legal prin aviz de recepție (f.d.134 vol. I), inculpatul cât și a fost solicitată acordarea asistenței juridice calificate garantate de stat acestuia pentru data de 08.02.2022 data când s-a examinat cauza. Astfel, Colegiul penal atestă că, în ședința instanței de apel judecata a avut loc cu participarea procurorului Sâli Radu, avocatului din oficiu Zagorneanu Artur, dar în lipsa inculpatului, care a fost citat legal, în conformitate cu prevederile art. 412 alin. (3) Cod de procedură penală, însă nu s-au prezentat la ședința de judecată, instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, precum că *neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei*, întemeiat a purces la judecarea apelului, în lipsa inculpatului, citat legal, dar cu prezența avocatului din oficiu Zagorneanu Artur, nefiind încălcate careva drepturi ale inculpatului. Reieșind din cele expuse, Colegiul penal respinge critica recurentului precum că, cauza a fost examinată în lipsa inculpatul Bivol Andrei, făcând referire la prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, deoarece în prezenta speță nu sunt incidente prevederile menționate.

Pe cazul *Kattan v. România (21.01.2014)*, Curtea europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art.6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa.

În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei. Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr.75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

Raportând cele menționate la cazul supus examinării, Colegiul remarcă faptul că, inculpatul avea cunoștință de derularea procesului penal care îl privea, mai mult ca atât că, în instanța de apel se examina apelul depus de către avocat în interesele acestuia, inculpatul fiind citat legal, nu s-a prezentat în instanța de apel, astfel a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. Mai mult ca atât, inculpatul a fost reprezentat în instanța de apel de către avocatul din oficiu Zagorneanu Artur, care a prestat asistență juridică eficientă, pentru atingerea scopului propus de inculpat și anume admiterea apelului, cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

Prin urmare, Colegiul conchide că, decizia instanței de apel în partea individualizării pedepsei lui Bivol Andrei cuprinde motivele pe care se întemeiază

soluția, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale ce reglementează acest aspect, iar argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CoEDO.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursul declarat de către avocatul Zagorneanu Artur în numele inculpatului Bivol Andrei, ca fiind neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către Zagorneanu Artur în numele inculpatului Bivol Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2022, în cauza penală privindu-l pe ***Bivol Andrei xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **22 iunie 2022.**

Președinte

Cobzac Elena

Judecătorii

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie